گزارش تمرین سری سوم درس برنامه نویسی پیشرفته

محمد صالح گشاني – 9423092

در کد های فرستاده شد برای فهم بهتر کد سعی شد تا جای ممکن برای دستورات کامنت گذاری شود .

سوال اول ++C)

در این سوال باید ساختار heap را پیاده سازی می کردیم . ساختار به این صورت است که در مقادیر آرایه را به صورت سطر سطر مرتب کرده و تعداد مقادیر هر سطر برابر بود با 2 به توان شماره ی آن سطر منهای 1 ، سپس با یک الگوریتم که چند بار تکرار می شد شروع به مرتب سازی heap کردیم . به این صورت که از سطر یکی مانده به آخر شروع کرده و نود اصلی را با هر یک از زیری آن مقایسه کردیم و در صورت نیاز جابجایی های لازم را انجام دادیم . سپس این کار را برای تمامی نود های اصلی که در همان سطر قرار داشتند انجام دادیم . در مرحله بعد همین کار را با سطر بالایی (سطر دو تا مانده به آخر) انجام دادیم و همین طور این روند را ادامه داده تا به آخر رسیدیم با این کار عمل heapify انجام شد . برای پیاده سازی این این کار دو تابع max_heapify و build_max_heap تعریف شد . در تابع اول تک تک مقادیر آرایه به جز مقادیر سطر آخر index شده و برای مقایسه و در صورت امکان جابجایی با مقادیر اصلی(مقدار نود بالایی) به تابع max_heapify فرستاده می شدند . در تابع برای مقایسه می شد و در صورت نیاز تعویض های max_heapify هر مقدار با مقادیر فرزندان (مقدار زیری چپ و مقدار زیری راست) مقایسه می شد و در صورت نیاز تعویض های لازم صورت می گرفت .

در نوشتن تابع add نکته ی قابل توجه این بود که باید capacity (حداکثر تعداد مقادیر ممکن با توجه به تعداد فعلی نود ها) نسبت به تعداد نود های جدید(که با توجه به اضافه شدن یک مقدار جدید یکی اضافه شده است) دوباره محاسبه می شد . همچنین باید مقادیر آرایه delete شده و با دوباره ساختن آرایه با اندازه ی جدید مقادیر قبلی و نود جدید در آن ریخته می شد و در پایان هم باز باید تابع build_max_heapify در آن اجرا می شد که با توجه به نود اضافه شده heap جدید ساخته شود .

در تابع delete هم همان موانع تابع add را پیش رو داشتیم فقط یک نود از تعداد نود ها کم می شد .

در تابع getHeight با توجه به فایل main فرستاده شده اینطور به نظر آمد که خروجی مد نظر برای این تابع تعداد سطرهای درخت(در واقع عمق درخت به جز ریشه) است پس تعداد سطر ها را حساب کرده و آنرا را به عنوان خروجی بازگرداندیم (لازم به ذکر است چون تعداد نود ها در ادامه نیز نیاز می شد تابعی به نام heapHeight نوشته شد که آن تابع تعداد نود ها را به عنوان خروجی می داد).

در تابع heapsort هم تنها تابع build_max_heapify اجرا می شد که عمل heap سازی را روی آرایه انجام می داد و در تابع printArray هم با محاسبه ی تعداد سطر ها مقادیر موجود در هر سطر چاپ می شد .

از آنجا که در تابع main در دو جا خود heap ها را cout کرده ایم لازم بود یک تابع با ورودی های cout و heap و خروجی به صورت heap نوشته شود که heap را cout کند . برای این کار یک تابع در فایل heap نوشته شود که این فایل عمل مورد نظر را انجام داده و در نهایت متغیر os که متغیر از جنس ostream بود را به عنوان خروجی می داد . نکته ی قابل

توجه در این بود که با توجه به این که این تابع heap به عنوان ورودی می گرفت باید کلاس heap را قبل از این تابع declare می کردیم .

برای تست کد هم از همان فایل Q1main که همراه با تمرین فرستاده شده بود استفاده شد (خطا های syntax این فایل گرفته شده و آن خط کد که مربوط به تست اپراتور های -/+ بود به دلیل حذف شدن از تمرین کامنت شد) .

یک نمونه از اجرای برنامه در شکل 1 آمده است :

```
### Section | S
```

1 شكل 1 نمونه اجراى تمرين -

سوال دوم ++C)

در این سوال باید در قدم اول هنگام نوشتن دو تابع push_back و pop_back باید دقت می کردیم که اگر capacity آرایه دچار تغییر می شد باید از یک متغیر اضافی برای ذخیره مقادیر فعلی آرایه استفاده کرده سپس با پاک کردن آرایه ی دینامیک و تغییر اندازه ی مقادیر قبلی را دوباره در آن ریخته و با توجه به نوع تابع (push_back و یا pop_back) مقدار بعدی را در آرایه را پاک کنیم .

در کد نوشته علاوه بر اپراتور های خواسته شده اپراتور [] برای راحتی کار با آرایه هنگام تست کد نوشته شد . علاوه بر این اپراتور = در دو حالت copy و move نوشته شد که در صورت نیاز هنگام تست از آن استفاده شود .

در این کلاس یک تابع کمکی به نام incSize نوشتیم که از این تابع در اپراتور های جمع و ضرب داخلی کمک گرفتیم . در اپراتور های جمع و ضرب در صورت هم اندازه نبودن دو آرایه باید به انتهای آرایه ی کوچکتر تعدادی صفر اضافه کرده سپس عمل مورد نظر را انجام دهیم . عمل اضافه کردن صفر و متعاقبا تغییر size و capacity آرایه توسط تابع incSize انجام شد .

در این کلاس copy constructor و move constructor ساخته شدند . فرق این دو در این است که در copy آرایه ی اولیه ای که از روی آن یک آرایه ی جدید را می سازیم آرایه ای است که وجود خارجی دارد و lvalue است در حالی که در rvalue آرایه ی اولیه مقدار است که وجود خارجی ندارد و rvalue است (برای مثال در تابع main متغیر v1 + v2 که var است در آرایه ی جدید v4 ریخته شده است) . با توجه به تفاوت مطرح شده در move برخلاف copy که آرایه ی var را ابتدا

new کرده (مقداری از حافظه را رزور می کنیم) سپس آرایه مورد نظر را در حافظه ی new شده ذخیره می کنیم ، بلافاصله آرایه ی مورد نظر را در var آرایه ای که می خواهیم آن را بسازیم ریخته و با توجه به این که آرایه ی اولیه یک rvalue است مقدار آرایه ی آن را برابر با nullptr قرار می دهیم تا به چیزی اشاره نکند .

در destructor کلاس هم اگر size آرایه صفر نبود پوینتر را delete می کردیم در غیر اینصورت از آنجا که پوینتر حاوی nullptr بود به آن کاری نداشتیم .

لازم به ذکر است در تمامی توابع این کلاس اگر جایی از آرایه دینامیک استفاده شد در پایان scope مورد نظر آن ، آرایه طافحه شد .

همچنین در تمامی توابع متن هایی cout شد تا اجرای توابع و نتایج آن ها را نمایش دهد .

یک نمونه از اجرای برنامه در شکل 2 آمده است .

```
gard debuter-/peaktop/mw1/02

**Processor Service Serv
```

2 نمونه اجرای تمرین -2

سوال سوم ++C)

برای تست کد هم از همان فایل Q3main که همراه با تمرین فرستاده شده بود استفاده شد (خطا های syntax این فایل گرفته شده و اجرا شد) . در این سوال متغیر های پدر ، مادر ، همسر و فرزندان که مشخصات فرد نبودند به صورت public تعریف شدند (در صورت سوال گفته شده بود که مشخصات شخص از قبیل نام و نام خانوادگی و سن و... به صورت private تعریف شوند) . همچنین علاوه بر توابع با پیشوند get که برای دسترسی به برخی از مشخصات در صورت سوال مشخص شده بود برای دیگر مشخصات هم توابع get نوشته شد . همچنین از آنجا که در ادامه نیاز به تغییر مشخصات پیدا می شد توابع با پیشوند set تعریف کردیم که از طریق این توابع مشخصات فرد را تغییر دهیم .

در constructor کلاس Human ، هنگام ساخت فرد جدید ابتدا پدر ، مادر ، همسر و فرزندان آن را با خالی (در پوینتر ها nullptr قرار دادیم) قرار دادیم .

در اپراتور ها با توجه به نوع اپراتور شی مورد نظر را const قرار دادیم تا از تغییر ناخواسته ی شی در کلاس (برای مثال در اپراتور <) جلوگیری کنیم . همچنین از آنجا که کلاس Human دارای آرایه ی دینامیک بود ، اپراتور = را برای آن تعریف کردیم .

در اپراتور + از دو pointer to pointer استفاده کردیم تا پوینتر فرزندان فعلی را ذخیره کنیم تا در پایان تابع با delete کردن فرزندان و دوباره new کردن فرزندان این بار به تعداد یکی بیشتر پوینتر فرزندان قبلی را ابتدا در متغیر Children والدین ریخته و در آخر پوینتر فرزند جدید را در Children بریزیم .

در کلاس oracle ، در تابع marry اگر شروط برآورده می شد پوینتر هر یک از افراد را در متغیر spouse دیگری قرار دادیم . همچنین در تابع isFamily برای تشخیص ارتباط بین دو شخص از نام خانوادگی خود شخص و اقوام شخص استفاده کردیم تا تشخیص دهیم آیا دو نفر با هم رابطه ی خانوادگی دارند . در تابع getFamily ابتدا همسر و بچه ها را (در صورت وجود) به خانواده اضافه کردیم . سپس خانواده ی همسر را (در صورت وجود اضافه) کردیم . در مرحله ی بعد خانواده ی پدر و بعد هم خانواده اضافه کردیم (هر دو در صورت وجود) . در مرحله ی آخر هم اگر بچه داشتیم و بچه ها هم خانواده ای داشتند خانواده ی آن ها را به خانواده ی اصلی اضافه کردیم . در آخر هم برای این که در مرحله ی بعد باید تابع داشتیم و بچه ها هم خانواده ای populationOfFamily را می نوشتیم یک متغیر به نام populationOfFamily در کلاس Oracle در ست کرده و در آخر تابع getPopulationOfFamily در ست کرده و در اضافه می شد) را در متغیر getPopulationOfFamily را در متغیر populationOfFamily را در متغیر populationOfFamily را روی شخص مورد نظر اجرا کرده و از آنجا که در انتهای تابع getFamily تعداد اعضای خانواده هم در متغیر populationOfFamily در ویم شخص مورد نظر اجرا کرده و از آنجا که در انتهای تابع getFamily تعداد اعضای خانواده هم در متغیر populationOfFamily در ویم شخص مورد نظر اجرا کرده و از آنجا که در انتهای تابع getFamily تعداد اعضای خانواده هم در متغیر populationOfFamily در ویم شخص مورد نظر اجرا کرده و از آنجا که در انتهای تابع getFamily تعداد اعضای خانواده هم در متغیر

همانطور که در بالا هم اشاره شد برای تست کد نوشته شده از همان فایل main فرستاده شده در کانال استفاده شد و فقط ا اشتباهات syntax کد گرفته شد . همچنین در این فایل تست تابع printChildren از کلاس Human هم اضافه شد .

یک نمونه از اجرای برنامه در شکل 3 آمده است .

3 شكل 3 نمونه اجراى تمرين

سوال Database)

در نوشتن جدول ها نکته ی اول که قابل توجه بود این بود که اگر اسم گذاری همانند نمونه ی داده شد در فایل تمرین باشد یعنی برای مثال Channel را برای کانال داشته باشیم از آنجا که تمام حروف اسم جدول بزرگ و یا تمام حروف آن کوچک نیست ، هر جا که بخواهیم از اسم آن استفاده کنیم باید آن را بین "" قرار بدهیم . نکته ی بعد برای hash کردن پسورد ها بود که برای این کار لازم بود که هر بار که می خواستیم User جدید را اضافه کنید پسورد آن را به تابع md5 می دادیم که این تابع hash پسورد ما را به عنوان خروجی می داد .

در زیر primary key و foreign key های هر جدول آورده شده است .

	Primary key(s)	Foreign key(s)
"User"	id	none
"BlockUser"	blocker_user_id,	blocker_user_id -> "User"
	blocked_user_id	blocked_user_id > "User"
"Message"	id	sender_id -> "User"
		receiver_id -> "User"
"Channel"	id	creator_id -> "User"
"Group"	id	creator_id -> "User"
"GroupMessage"	id	group_id -> "Group"
		sender_id -> "User"
"ChannelMessage"	id	channel_id -> "Channel"

"MessageAttachment"	message_id, attachment_url,	message_id -> "Message"
	attachment_thumb_url	
"GroupMessageAttachment"	message_id, attachment_url,	message_id -> "ChannelMessage"
	attachment_thumb_url	
"ChannelMessageAttachment"	message_id, attachment_url,	message_id -> "GroupMessage"
	attachment_thumb_url	
"ChannelMembership"	user_id, channel_id	user_id -> "User"
		channel_id ->"Channel"
"GroupMemebership"	user_id, group_id	user_id -> "User"
		group_id -> "Group"

در بخش insert ، برای هر جدول که بعدا باید برای آن query می زدیم به تعداد کافی دستور قرار دادیم . برای مثال برای "ChannelMembership" و کانال اضافه کردیم برای "ChannelMembership" برای کانال های مختلف تعدادی کاربر اضافه کرده و همچنین بین دو کاربر که بعدا نیاز می شود پیام هایشان را استخراج کنیم 11 پیام فرستادیم .

جواب سوال پرسیده شده در صورت تمرین

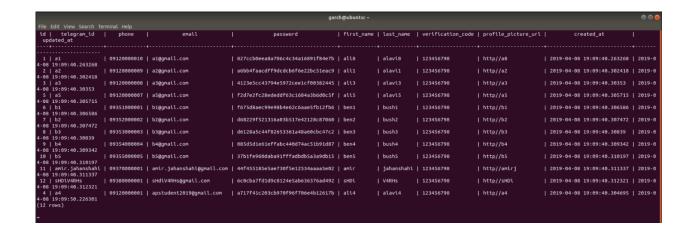
برای این که بتوانیم تعداد بیش از یک ادمین برای کانال ها و یا گروه ها داشته باشیم باید دو جدول به نام های "ChannelAdmins" و "GroupAdmins" اضافه کنیم و در این جدول bi گروه ها (کانال ها) و id ادمین ها را ذخیره کنیم همچنین در بخش "ChannelMessage" باید یک ستون دیگر به نام sender_id اضافه کنیم که بفهمیم کدام یک از ادمین ها پیام را فرستاده است . همچنین در جدول اضافه شده برای ادمین ها باید برای id ادمین به "User" به صورت primary key باشد و در نهایت در ستون اضافه شده باید sender_id ده به primary key زده شود .

در 9 شكل زير خروجي ترمينال ديتابيس براي query 9 خواسته شده قرار داده شده است .

```
id | telegram_id | phone | enail | password | first_name | last_name | verification_code | profile_picture_url | created_at | updated_at

4 | a4 | 091260608081 | s4@gmuil.com | a717f41c203cb970f90f760e4b12617b | ali4 | alavi4 | 123450798 | http://a4 | 2019-03-31 18:07:08.849247 | 2019-03-31 18:07:08.8492
47 (a. row)
(END)
```

در query اول مشخصات كابر با شماره تلفن 0912000001 را گرفته ايم .

در query دوم ایمیل کاربر با شماره تلفن 0921000001 را تغییر دادیم . در شکل بالا جدول "User" چاپ شده است و اگر دقت کنید از آنجا که کاربر ایمیل کاربر مذکور update شده است این کاربر در ته جدول قرار گرفته است در حالی که آن 4 است . (لازم به ذکر است که باید دقت می شد که هنگام اجرای query باید updated_at برابر با ()now قرار داده می شد تا همانطور که در شکل بالا مشخص است زمان update با زمان create فرق کند)

در query سوم نام کانال هایی که کاربر بالا در آنها عضو است باز گردانده شده است .

```
telegram=# select count(id) from "User" where id in
telegram-# (select user_id from "ChannelMembership" where channel_id in
telegram(# (select id from "Channel" where telegram_id = 'aut_ap_2019'));
   count
-----
4
(1 row)
```

در query چهارم تعداد كاربر كانال aut_ap_2019 بازگردانده شده است .

```
telegran=# select email from "User" where phone like '0935%';
email
bligmail.com
(5 rows)
```

در query پنجم ایمیل کاربر هایی که شماره تلفن آن ها با 0935 آغاز می شود باز گردانده شده است .

در query ششم شماره ی تلفن اشخاصی که توسط فرد با شماره تلفن 0921000001 در یک ماه اخیر بلاک شده اند را استخراج کردیم .

در query هفتم ایمیل صاحبان کانال هایی که اعضای آن بیشتر از ۳عضو دارد و کاربر با ایمیل apstudent2019@gmail.com نیز در آن ها عضو است را برگرداندیم . در این query در بخشی از apstudent2019@gmail.com نیز در آن ها عضو است را برگرداندیم . در این subquery که می خواستیم تعداد اعضا را مشخص کنیم باید یک با یک subquery جدول جدیدی می ساختیم که نیاز بود برای این subquery اسم جدید گذاشته شود که این اسم به صورت "subq" در کد مشخص است .

در query نهم هم شماره تلفن کاربران صاحب کانال هایی را برگردانید که در یک ماه اخیر هیچ پستی در کانال آن ها گذاشته نشده است بازگرداندیم .

```
telegram=# select message_type, message_text from "Message" where
telegram-# (sender id = (select id from "User" where telegram id = 'amir.jahans
hahi')
telegram(# and receiver_id = (select id from "User" where telegram_id ='sHDiV4
RHs') or
telegram(# (receiver id = (select id from "User" where telegram id = 'amir.jaha
nshahi')
telegram(# and sender_id = (select id from "User" where telegram_id ='sHDiV4RH
s')))
telegram-# order by created at desc limit 10;
message_type |
                             message_text
              Bye!
 text
              | Alright Imma go!
 text
              | You should rest!
 text
              | Hang in there!
 text
              OH NO!
 text
              | Nothing just tired!
 text
 text
              | So why the attitude
              | Oh! alright.
 text
              | Woah! Calm down, just wanted to say hi
 text
              | Hey back! what do you want
 text
(10 rows)
```

در query هشتم 10 پیام آخر مکالمه ی دونفره ی بین دو کاربر با آی دی های تلگرامی HDiV4RHsو amir.jahanshahiو amir.jahanshahi

توجه: نظر به این که نحوه ی export کردن database در کلاس توضیح داده نشد و همچنین تلاش های من برای export کردن آن بی نتیجه ماند ، ازمحتوای هر جدول (با اجرای دستور * select from) یک screenshot گرفته و عکس ها را در گزارش ضمیمه کردم .

بارگذاری در Git

برای بارگذاری کد ها در github ، هنگام ساخت repository در قسمت آپشن ها فایل gitignore. را با تنظیمات ++C تشکیل دادیم که این باعث شد فایل های با پسوند نامطلوب خود به خود به این فایل اضافه شده و ما در ادامه فقط نام فایل main

را به آن اضافه کردیم . سپس در لینوکس دستور git init را اجرا کرده و سپس با دستور git clone و به آن اضافه کردیم . سپس در لینوکس دستور git clone و بعد از آن git remote –v در یک دایرکتوری دلخواه repository را clone کردیم . در ادامه فایل های پوشه های برنامه های نوشته شده را در بخش clone شده اضافه کرده و با استفاده از دستور

"git add "folder اضافه کردیم . سپس با دستور repository اضافه کردیم . سپس با دستور "git commit –m "comment فایل ها را برای بارگذاری آماده کردیم . در نهایت هم با دستور git push origin master فایل ها را فرستادیم . لازم به ذکر است که اگر نیاز به تغییرات در هر یک از فایل های commit شده بود تنها نیاز بود که فایل را ویرایش کرده و سپس دوباره آنرا add سپس دوباره آنرا repository خود به خود به روز رسانی می شد .

در شكل صفحه ي بعد مي توانيد مراحل انجام كار را مشاهده كنيد .

```
### District Note | Part | Par
```

دستورات اجرا شده برای بارگذاری در git

همچنین با کلیک روی لینک زیر می توانید به repository ساخته شده در git بروید .

https://github.com/MSalehG/AP-HW3